

fann hana eina stokkuta lotu. Hin djápa sorgin hefur hini merkiligu evni úr dýpdini at lyfta og bera mannasinninum lognhrástundir, frið og sjálf-loynandi gleði, eina gleði, ið geður einum eitt lítið án um, at hitt största er ekki at taka ímóti, men at geva seg í eina einheit við hitt guddómsliga.

Fyri henni var kenslan av at ganga upp í eina einheit við hann avgjört hitt största.

Og nú á skilnaðarstundini kendi krígsmaðurin krígsins horðu lógir detta sundir og missa maktina yvir fyri teirri eini lífsins størstu uppgávu, sum forsynið hevur goymt hvørjum manni. Hann kendu Gretu renna saman við sær til eina verð fyri seg. Hann stóð yvir fyri lífsins menning, fólði hann.

— — —
Tey leiddust, hon hvíldi seg í arminum á honum. Hann hevði verið hjá henni alla náttina. Leiðin gekk móti flúgviplássinum — tað var bolandi. Ikki eitt ljós glumdi yvir hitt stóra Týskaland — alt landið lá í myrkri, fjaldi andlitið fyri tí ræðuliga fliggindanum, ið lá og lúrdi eftir at nýta hvørja óvarda lotu at herja á. Tegn var uttan um tey — og tognin ráddi teirra millum, hin tognin in, ið talar meir enn nakað harðljóðandi orð.

Hann tók hana at sær.
Hansara flúgvufelagar komu. Hann segði henni farvæl og steig upp í maskinuna.

Maskinan hurraði, tók ferð á seg helt yvir flotuna — og hvarv í myrkrinum. Hon stardi aftaná á hana, stóð sum lívleys. Hon hevði lummatúrriklæði í hondini og veitraði sum av handahógv, ænsandi ikki, at hennara veitran sást av ongum. Hon kendi seg sum ein annan persón, ið ikki viðkom henni, henni, ið hevði mist alt. Hon tók seg til hjarta — hin ræðuliga flogdrekin hevði tikið hjarta úr henni, rænt sjálvt lívið frá henni — — —

Hon vann heim aftur? Hvussu? Tað ánaði hon ikki: Hon kendi seg sum svøvgangarin, ið er funnviður uttan ein einasta tanka.

Hansara kossar brunnu henni á vörum — hennara líkams-hiti rann henni í árum. Á, hon var sál. Um hann aldri kom aftur — hann var tó altíð hjá henni.

— — —
Hann helt kósina yvir móti Englandi. Hann hevði lóvt at villast. Ein túrur norður eftir — har vóru eisini ørindi at reka. Hin stóri enski trolara-flotin lá har uppi við tærsmáu oyggjarnar. Kortini. Hann vildi ongum mein í hesum

myrkri — sprengiknottarnar vildi hann tveita niður. Men havið var so stórt — skip vóru ikki allastaðni. So fróur hann var í huga — bara nakrir tímar, so var hann afturi. Tað skuldi vera stuttligt at lenda. Mundi hon fara at standa á flotuni fyri at taka ímóti honum?

Maskinan leikaði so í í dag. Mundi nakað vera í vegin.

Har liggja tær smáu Føroyar. Maskinan lætti sær upp ímóti skýggjunum og er í lotuni oman fyri tey. Hann skal venda heim aftur — tá ger maskinan eitt kast á, rillar á. Hann skilir, at annar vongurin er løstaður — og tað eru eingi ráð uttan at seta hana í havið.

Har flýtur hann! hvat skal hann gera. Heim! Hann má heim! Tá sær hann royk í havsbrúnni. Er tað ein eingilskmaður — so er hann fokin.

Veðrið var nú óllað. Sjógv-Sjógvurin var krappur — og vindurin hevði ment seg, so hann var líka við at taka leyst.

Her var einki at gera uttan at halda til lands — tíkin av Eingilskmonnum mátti hann ikki verða.

Roykurin nærkaðist. Maskinan gekk við fullari ferð inn móti landi. Knappliga brutu boðar kring hann. Maskinan varð kastað uppá eitt sker so lættliga sum var hon ein fjóður. Eitt ólóglið fyri og annað eftir brutu yvir teir.

Á, Greta, Greta, hvat segði tú! Hvat visti tú. Greta, Greta, mín brúður, tú eigur mín síðsta tanka.

Dagurin var farin. Eingin Martin. Har lá brúðarkjólín. Har lá kransurin. Syndraðar vóru allar vónir. Er ein flúgvári ikki aftur til hina ásettu tíðina, tá er ikki alt sum tað skal vera. Tað vistu øll. Og nú vóru ikki bara nakrir fáir tímar, eitt háltv samdøgur var gingið út yvir tíðina. Jóláftan var endaður, og fyrsta jólanátt var komin. Hennara brúðleypsdagur var farin, og nú sat hon her og helt jól við tómléikanum. Hon græt ikki, tí tárakeldurnar vóru sleptar. Hon var fryst, tí varmin var longu hin myrka morgunin farin úr henni við honum.

Tíðliga jólamorgum kemur ein vinkona turnandi inn til hana:

Kærasta Greta, hann er ikki deyður. Flogboð eru komin frá teim smáu oyggjum, Føroyum, at hann og hansara flúgvufelagar mátti landa har uppi. Tann eini vongurin brotnaði — og sum eitt mirakul vórðu teir bjargaðir. Ovurðjarvir sjógarparnir á oynni, teir komu undir, settu lívið í vága fyri at bjarga

Partafelagið Havnar Timburhandil Tórshavn.

Telefon
250.

Telgr.
Timbur.

Tømmer - Planker
Brædder i ru og hvilpl. Stand.
Lister i alle Profiler. Kryds-
finer. Jonitex. Galv. Bølge-
plader. Beslag. Søm. Glas.

Tagpap. Kalk. Cement.
Støbegods.

Fineste Kvaliteter. - Billigste Priser.

Kunngerð.

Valstýrið í Havn ger kunnugt, at lögtingsval verður í Havnar valdømi týsdagin tann 30. januar 1940 í tingstovuni í Havn.

Stemmað verður í tíðini frá kl. 10 f. p. til kl. 1 s. p. og aftur frá kl. 3 til kl. 8, men verður tá givið uppat, so skjótt sum steður er komin í.

Í valdøminum verða hesi pláss roknað at vera meira enn 2 km. frá valstaðnum (tingstovuni):
Argir, Hoydalar, Hoyvík, Hvítanes, Norðadalur og Sund.

Havn tann 4. december 1939.

Fyri valstýrið

H. O. Hansen.

teim ígjøgnum brimið og ólógini. Greta fataði ikki tíðindini at byrja við. Tað gekk ein góð lota áðrenn hon skilti tann fulla sannleikan.

Á, Gud havi lov, kom so frá henni. Kanska einaferð.... Hon tekur brúðarkjólán og kransin og kroystir tey at hjartanum og sigur ígjøgnum smil og rennandi gleðitár:

Kanska eg kortini eina ferð komi at bera tykkum við hansara líð.

Áheitan

Finnlands fólk er stalt í størstu neyð. — Tað er vandi fyri, at Finnendingar kunnu koma at missa ta dýrastu ogn, sum fedrar teirra hava barst fyri og sum norðurlanda tjóðir meta hægst: Frælsið.

Men sum eitt logandi fyrir-dømi fyri allar frælsiselskandi tjóðir hava teir reist seg allir sum ein og verja seg við einum eldhuga, sum vekir ans um alla verðina, og sum bert hann

eigur, sum stríðir fyri rættferð og sannleika.

Úr øllum heiminum ljóða nú samkensluheilsanir til Finnlands, og fleiri lond eru farin í verki at veita hjálpin og studning.

Finnlands tunga lagna má sjálvandi brenna segeina djúpast inn í hjortur bróðrafólkanna, og hóast land okkara er fátækt skal Finnland ikki bert eiga samkenslu okkara — vit vilja eftir forimuni eisini royna at hjálpa í verki.

Í túsundatali flýggja oldingar, kvinnur, børn og kryplingar yvir um mark til Noregis og Svøríkis, og tað er ivaleyst, at Finnendingar við gleði taka móti hvørjum lítillum sindri av hjálpin, teimum verður bjóðað.

Úr Føroyum kann hjálpin veitast á ymiskan hátt:

- 1) Taka móti finnskum børnum og hava tey sum sínir egnu, so leingi torvir er til tess.
- 2) Peningahjálpin — antin ein gáva einaferð — ella eitt minni gjald t. d. hvønn mánað.
- 3) Brúkt, góð klæðir.

4) Matur kann verða sendur men ikki av einstaklingi. Hugsað verður um at senda klipp- ella saltfisk til Finnlands.

Henda hjálpin má koma skjótt — ongatíð ov skjótt, og verða tí í hesum døgum listar sendir út um alt landið — í hvørt hús — fyri at fólk á hendan hátt kunna siga frá, hvussu tey vilja hjálpa. Avgjört er við bankarnar um at taka móti peningi, sum eisini kann sendast til skrivstovuna fyri hesum hjálparyrki, og sum nevnd verður »Finnlandsskrivstovan« í Tórshavn.

Ætlanin er so — gjøgnum ta finnsku legationina — at søkja samband við rættu avvarandi fyri at vísja sær, at arbeiðið okkara verður avrikt á lagaligan hátt og at hjálpin okkara verður beind í tær rættu hendurnar.

Veitið hjálpin til Finnlands!
Veitið hana skjótt!

Minnist til, at sjávt hin minsta gávan ber samkensluð til bróður og systur í bitrasta vanda!!!

J. Dahl. Poul Niclasen.
Edw. Mitens.
Johan Poulsen. Carl J. Bech.

Gudstænasta. 4. sunnudag í advent og jóláftan kl. 6 heldur Joensen, prestur gudstænastu í Havnar kirkju.

Jóladag og jólahvöld kl. 6 heldur J. Dahl, próstur, gudstænastu í Havnar kirkju. Jóladag heldur Joensen, prestur, gudstænastu í Nolsoyar kirkju.

2. jóladag heldur Joensen, prestur, gudstænastu í Havnar kirkju. Sama dag heldur Dahl, próstur gudstænastu í Kirkjubæar kirkju.

Kioskin á Vaglinum.

Gott fólk! Skulu tit geva jólagávur av góðgæti og lesnað, so fæst jólagávan best í

Kioskini á Vaglinum.

Stórt úrval av lesnað og av góðgæti m. a. eftirgæti, appelsinum, súreplum o. m. ø.

Egynski øllum kundum mínum á hygd og í bý gleðilig jól og eitt gott og eydnuríkt nýtt ár við tókki fyri tað farna árið.

Virðingarmest.

Jacob Danielsen.

Máltræð 224.

MATVØRUHANDIL

Øll slog av kolonialvørum.

Hópin av konfekt, sjokulátu og øðrum góðgæti til smá og stór.

Abraham Michelsen,

Telefon 123, Tungugøta.

Vørurnar verða sendar um býin.